

stini. Inače treba uzeti odgovarajuće dije-
love "de communi" /36/.

Mjesto "Introitus, Offertorium, Com-
munio" treba upotrebljavati izraze "anti-
phona ad Introitum, antiphona ad Offertori-
um, antiphona ad Communionem" /55/.

Motu proprijem pape Ivana XXIII "Rub-
ricarum instructum" dokinute su sve povla-
stice što se protive novom Kodeksu rubrika.
Ako Ordinariji smatraju da je potrebno po
koju povlasticu zadržati, neka pošalju mol-
bu na SZO te navedu razloge koji ih sile
da to mole /59/.

Povlastice koje se ne protive treba
dovesti u sklad s Kodeksom rubrika. Ordina-
riji moraju napraviti popis svih liturgij-
skih povlastica i poslati ih SZO-u na pre-
gled i odobrenje /60-61/.

+++++

50-GODIŠNJICA INSTITUTA ZA SV. GLAZBU

Ove godine u siječnju navršilo se 50
godina od osnutka "Papinskog instituta za
svetu glazbu" u Rimu. Posebni odbor, odre-
đen od Sv. zbora za sjemeništa i sveučili-
šta, kojim rukovodi predsjednik Instituta
Mons. H. Anglès, pod pokroviteljstvom kard.
Pizzardo-a, pripremio je veliki program
proslave. Tokom čitave 1961. godine održa-
vat će se predavanja i koncerti u Institu-
tu i u aulama ostalih papinskih sveučiliš-
ta i ateneja. Predavanja će biti o sv. glaz-
bi uopće i o sv. glazbi u službi božansko-

ga kulta te će posebno proučiti encikliku Pija XII "Musicae sacrae disciplina". Koncerti će obuhvatiti različita područja crkvene glazbe: orgulje, grgurovsko pjevanje, klasičnu zbornu polifoniju i modernu crkvenu glazbu. Iziće će spomen-knjiga o Institutu i proslavi 50-godišnjice. Predavanja će biti tiskana u posebnoj knjizi.

Papinski institut za svetu glazbu, koji se u početku zvao "Visoka škola za svetu glazbu", osnovao je sv. Pijo X u siječnju g. 1911. na nagovor o. A. De Santi SJ. Svrha mu je bila da u praksu provede misli izražene u motu propriju od 22. XI 1903. o reformi crkvene glazbe. Pjevanje u crkvama se bilo previše udaljilo od svoga pravog cilja. To su bili koncerti za vrijeme sv. Mise i drugih obreda, dok sveta glazba naprotiv morala biti lijepa i Bogu ugodna molitva. Trebalo je odgojiti nove crkvene glazbenike koji će u katedralama, župskim i samostanskim crkvama očistiti što ne vrijedi te nadomjestiti pravom crkvenom glazbom koja će poljepšati i dostojno uzveličati službu Božju.

Rad u Institutu je usmjeren u tri pravca: kompozicija, grgurovsko pjevanje i orgulje. Studij kompozicije traje pet, grgurovsko pjevanje tri a orgulje četiri godine. Specijalna je pažnja posvećena predavanjima o božanskom kultu, liturgiji i propisima crkvene glazbe. Prvi profesor ovih znanosti je I. Schuster OSB, kasniji kardinal-nadbiskup Milana.

Institut se razvio od skromne škole u suvremenu modernu ustanovu za crkvenu glaz-

bu sa svim rekvizitima potrebnim za uspjeh predavanja. Osim drugih instrumenata ima pet orgulja za vježbe i šeste koncertne orgulje sa pet manuala, 111 realnih registra, 6.756 truba tvrtke Mascioni. Posjeduje bogatu i dobro uređenu glazbenu biblioteku, diskoteku, filmoteku i fototeku na uporabu profesora, studenata i drugih ljubitelja crkvene glazbe.

Naukom i radom Instituta rukovodili su i nad njim bdili kroz ovih 50 godina ljudi velikog renomea u crkvenoj glazbi: o. A. de Santi SJ, o. P. Ferretti, o. G. Suñol i Mons. H. Anglès. Oni su oko sebe okupili profesore - ljude pune zanosa za obnovu crkvene glazbe kao što su Perosi, Casimiri, Refice, Boezi, Dobici, Manari, Dagnino, Santini i Bartlucci. To su sve nezaboravna imena, napisana zlatnim slovima na nebu glazbene reforme sjedinjene s liturgijskom obnovom. To su bili neumorni pioniri koji su sijali plodonosno sjeme svete glazbe u mlade duše Gospodinovih glazbenika što će taj sveti oganj raznositi diljem čitavog svijeta na sve kontinente. Kroz aule Instituta u ovih 50 godina prošlo je oko 1.500 mladih svećenika, redovnika i svjetovnjaka. Tu su svoje glazbene nauke usavršili i neki svećenici i redovnici iz naše domovine: vlč. gg. M. Ivšić, A. Vidaković, o. I. Glibotić, o. A. Milanović, o. F. Ačko i dr. Ove je godine na Institut upisano 72 učenika raznih naroda i zvanja.

Sveti oci pape i Sveti zbor za sjemeništa i sveučilišta preporučuju biskupima

redovničkim poglavarima da mlade svećenike nadarene glazbenim talentom šalju u Rim na Institut za svetu glazbu da usavrše svoje glazbeno znanje. Oni povezuju duše i srca crkvenog glazbenog svijeta s ovim cenakulom muzičkog nauka, rada i duhovnog uzdižanja.

S ovim Institutom su na osobit način povezane neke druge visoke škole po svijetu kao Pius X School /New York/, St. Michael's School of Sacred Music /Toronto/, De Paul University /Chicago/, Kirchenmusikschule /Regensburg/.

Pedeset godina opstanka Papinskog instituta za svetu glazbu znači pedeset godina rada, napora i uspjeha. Pedesetgodišnje iskustvo je temelj na kojem se novim snagama dalje sigurnije i bolje radi i napreduje.

=====

MEĐUNARODNI KONGRESI SVETE GLAZBE

Narodne i međunarodne kongrese svete glazbe prvi je počeo priređivati F.X. Witt g. 1867. Na tim se kongresima raspravljalo o metodama kako bi se grgurovsko pjevanje i prava crkvena glazba mogli bolje izvoditi u crkvama. Ipak su svi ti kongresi imali regionalni karakter, pače i onaj u Meksiku g. 1949.

PRVI - zaista međunarodni - kongres svete glazbe održan je u RIMU svibnja 1950. Pripremio ga je Papinski institut za svetu